

A la recerca de la identitat

Emili J. Marín

■ **Es tracta d'un** assaig que contempla la realitat del país des del principi de la democràcia fins als nostres dies. El títol explícitament fa referència a l'obra publicada per J. V. Marqués, *País perplex*. No es tracta, ni molt menys, de contradir o defensar, o fer valoracions, de les tesis del llibre de Marqués. Més aviat, la pretensió dels autors és connectar amb la problemàtica del país a partir d'aquella definició feliç que féu J.V. Marqués. És evident que el llibre connecta amb la darrera obra de Joan Romero, *Espanya inacabada* (PUV: 2005), i per concretar més encara, jo diria que completa aquella visió.

A mi em resulta difícil pensar que hi haja tant de consens entre Romero i Azagra; no sabia que compartien tantes identitats, fins al punt d'escriure un llibre junts. És el mateix que fan dues exàmites meues, en pintar les dues el mateix quadre en el mateix llenç. De tota manera, cal reconèixer que tant Ximo Azagra com Joan Romero representen una actitud intel·lectual molt important de la qual se'n beneficia tota la cultura valenciana. No sé per què, tinc la impressió que el PSOE no els ha acabat d'aprofitar en els darrers temps, i realment és una llàstima; segurament les coses anirien d'una altra manera...

Qui vulga trobar propostes fusterianes i nacionalistes haurà de fer la recerca en altres fons. Ací sols trobarà –i no és poc– una anàlisi lúcida i

molt aprofitable sobre què és el país i per on caldria que caminara. És ben cert que han aparegut noves estructures econòmiques, polítiques i

de participació que exigeixen que s'incloguen en les noves propostes. Si de cas, em sembla que es mereix una anàlisi més exhaustiva allò que s'anomena forces intermèdies, no emparades pels poders polítics o financers. Es fa una reflexió magra de les associacions de veïns, ONG i voluntariats diversos. Aquest és l'únic punt flac que jo trobe a l'estudi. Tota la resta és sumament aprofitable i hauria de ser llibre de lectura obligada per als polítics.

Algunes de les qüestions que planteja el llibre són problemes que es donen a tot arreu, però que, en concret, al nostre país, tenen una definició peculiar. Els autors fan una mirada sobre la globalització i allò que representa per al País Valencià, sobretot fent-se ressò que alguns mitjans de producció han desaparegut i se n'han creat altres. La destrucció progressiva del país és titulada, en un capítol força interessant, modificant una expressió del cantant de Xàtiva, que parla «d'un país que anem fent»: els autors es refereixen a «un país que anem desfent». Si de cas, el tema de les comarques tampoc no queda massa clar, es parla més de regions. Bé, segurament comarques i regions per als autors deuen ser conceptes semblants.

El llibre és un vehicle per a caminar envers un futur que l'hauré de guanyar, certament, en fets que vagen més enllà de circuits urbans o de copes d'Amèrica. ■

